

Jørgen Jørgensen: Jeg kan for saa saa vidt erklære mig nogenlunde enig i de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Villemoes fremsatte, bortset fra det polemisk-politiske, som ikke interesserer mig. Men jeg vil gerne have Lov til at sige, at jeg hører til dem, der ser med Velvilje paa disse Lovforslag, for, som det er sagt af den højtærede Finansminister, det gaar jo ikke i en Tid, da vi slet ikke ved, hvor vi er henne med vor Saneringspolitik, at man lader en Udpumpning af Penge foregaa paa den ene eller den anden Maade, uden at man har en vis Sikkerhed for, at det ikke gaar over Gevind. Men ogsaa jeg vil gerne have Lov til at understrege, at det er jo ikke sikkert, at vi skal have en Stramning igen, jeg vil haabe det modsatte. Provinsens Erhvervsliv har i alle Tilfælde slet ikke de Interesser, som Nationalbanken har paa dette Omraade, og sigter ikke mod en Stramning, og jeg er ganske enig i, at man ikke kan paa-vise, at man derude har begaaet letsindige Dispositioner paa Grund af den Lettelse, der blev givet, saa jeg havde egentlig haabet, at den højtærede Handelsminister i noget højere Grad havde kunnet stille i Udsigt, at dette var en af de Restriktioner, som man maatte se at faa afviklet saa hurtigt som muligt. For Sagen forholder sig alligevel noget anderledes, naar det drejer sig om Varer; her drejer det sig om en relativt lille Del af Erhvervslivets Funktioner, der gaar gennem Bankerne og Sparekasserne, og jo før man kunde give Erhvervslivet den Frihed tilbage, der ligger i uden at skulle søge Dispensationer inde i København — hvad vi er saa forfærdelig bange for ude i Provinsen — selv at kunne disponere, som man finder det økonomisk forsvarligt, jo bedre vilde det være. Jeg er helt enig i de Udtalelser, der er fremsat, og ogsaa i de Bemærkninger, der findes til selve Lovforslagene, om, at det vil være rigtigt at gennemføre Lovforslagene, saaledes som de nu foreligger, og jeg anbefaler dem til hurtigt og velvillig Behandling i dette høje Ting.

P. N. Petersen (Røjle): Det er efter min Opfattelse forstandigt, at den højtærede Handelsminister har begrænset disse Loves Gyldighedstid. Der er saa mange uberegnelige Faktorer, der kan spille ind i den kommende Tid, og vi ved ikke, hvordan det hele vil udvikle sig. Personligt er jeg af den Opfattelse, at der ingen Grund er til at stramme Forholdene — jeg vil haabe, at jeg kan sige tværtimod i den kommende Tid. Jeg skal anbefale Lovforslagene.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Jeg takker for den velvillige Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Midlertidig Lov Nr. 344 af 8. Juli 1943 om Tillæg til Lov om Sparekasser, jfr. Lov Nr. 70 af 15. Marts 1947.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 000).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 119 af 15. Marts 1939 om Mødrehjælpsinstitutioner, jfr. Lov Nr. 150 af 30. Marts 1942.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1167).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Socialministeren (Strøm): Herved tillader jeg mig for det høje Ting at anbefale det af Folketinget vedtagne Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 119 af 15. Marts 1939 om Mødrehjælpsinstitutioner, jfr. Lov Nr. 150 af 30. Marts 1942.

Mødrehjælpsinstitutionerne har, som det vil være de ærede Medlemmer bekendt, til Opgave at yde svangre Kvinder Bistand af personlig, social og juridisk Karakter og i det hele være dem behjælpelige med Raad og Vejledning med Hensyn til deres Svangerskab og Forsørgelsen af det ventede Barn. Siden Mødrehjælpslovens Ikrafttræden har det imidlertid i stadig stigende Grad været følt som et Savn, at der ikke er Hjemmel til at yde direkte økonomisk